

for forfatterens intentioner, der går ud på at skabe øget interesse for landskabsanalyser. Han mener, sikkert med rette, at geografiske studier kan yde væsentlige bidrag til en bedre forståelse af de rurale såvel som de urbane landskabsværdier og af de rekreative områders egenverdi side om side med den mere æstetiske og artistiske perceptionsanalyse. Bogen er rigt illustreret, delvis med forfatterens egne optagelser, men desværre er ikke alle fotografier faldet lige godt ud, måske begrundet i papirets kvalitet. Det skal dog ikke forklejne den store indsats, som Robert Newcomb har gjort for at samle trådene for den danske hhv. engelske og amerikanske fredningsplanlægning, dens baggrund og intentioner.

Viggo Hansen

D.W. Meinig (edit.): *The Interpretation of Ordinary Landscapes. Geographical Essays.* Oxford University Press, New York, Oxford 1979. 255 s., 15x22 cm., £ 3.95.

I selskab med 6 kolleger har D.W. Meinig udsendt denne essay-samling, og en væsentlig bid af den skyldes udgiveren selv, der er en strålende og livfuld fortæller, og som samtidig har noget væsentligt at sige den kreds af geografer, der forbinder iagttagelsen af landskabet med dets menneskeprægede tilblivelse og selv bygger en symbolisme op herpå. For så vidt er landskabsopfattelse altid subjektiv og bygger på iagttagernes eget miljø, opdragelse samt noget helt udefinerbart, foruden at Meinig efter sin opfattelse mener, at man uvilkårligt inddrager i sine tanker de historiske personer og begivenheder, der har sat deres stempel på landskabet. Herefter skulle landskabsopfattelsen falde forskelligt ud hos de iagttagere af fx den danske hede, om man har kendskab til Dalgas' indsats eller ej. Det er

måske denne sammenblanding af spontanitet i iagttagelse og ens viden om den begivenhedsrække, der har været med til at skabe landskabet, der ligger til grund for at fylde bogen med fotografier af kulturlandskaber. For disse motiver kan kun have til formål at gengive den symbolisme, som fotografen har lagt i dem, og hvor er så det subjektive henne? Blandt bidragsyderne taler Pierce F. Lewis om at læse et landskab, Meinig selv om 10 måder at se på et landskab og om det i landskabet indbyggede "forfatter-skab", et udtryk for det præg, som den eller de personer har sat på det. Yi-Fu Tuan taler om de tanker, iagttagelsen af et landskab sætter i gang og David Lowenthal om fortidens kulturskabte levn.

Anmelderen ser sig ikke i stand til fuldt ud at gengive de tanker, som forfatterne her har sat på prent og endnu mindre de tanker, der ruller sig op for en selv gennem læsningen, men må i stedet på det kraftigste anbefale, at man selv går i gang med bogen og skaber sig sin egen oplevelse.

Viggo Hansen

G. Alexandersson & Björn-Ivar Klevebring: *World Resources. Energy, Metals, Minerals. Studies in Economic and Political Geography.* Walter de Gruyter, Berlin, New York 1978. 248 s., 17x24 cm, DM 36,-.

Ønsker man en hurtig orientering i verdens mineralske produktions- og ressourcebasis, kommer man næppe uden om denne bog, selv om behandlingen slutter i 1975, og selv om visse tabeller og figurer har været lidt længe undervejs, eller måske har været tegnet til et andet formål. På den anden side kan man vel næppe forlange, heller ikke i teksten, at få udviklingen ført frem til udgivelsesåret, særlig ikke på et felt, hvor nye produktionsområder tages i brug næsten hver uge, som det er tilfældet med olie og gasforekomster.

Det er vel også grunden til, at der ikke er noget kort over Nordsøen og -gassen. Figurmaterialet er dels de traditionelle og af danskere velkendte verdenskort med "indsat" Europa, udfyldt med sorte cirkler, og dels mere utraditionelle, men lærerige diagrammer. Efter gennemgangen af de enkelte mineralske råstoffer følger et kapitel om den internationale handel, indeholdende et kort afsnit om den politiske geografi. Der bliver dog kun plads til en sparsom omtale af årene efter energikrisen i 1973.

Viggo Hansen

Peter R. Odell & Luis Vallenilla: *The Pressure of Oil.*

A strategy for economic revival. Harper & Row, London m.fl.st.1978, 215 s., 15x22 cm, £ 5.95

Et par anerkendte eksperter har skrevet denne højaktuelle bog om oliekrisens tre vigtigste agenter: Producentlandene i form af OPEC-landene, de industrielle forbrugerlande i skikkelse af OECD, og endelig de multinationale olieselskaber, mens en fjerde part indtager rollen som taber, nemlig de ikke-olieproducerende lande i den tredje verden, der i modsætning til storforbrugerne ikke har haft midler at sætte ind mod krisen. Det bør pointeres, at de kommunistiske lande ikke inddrages i problematikken. Forfatterne nøjes ikke med at analysere situationen, men fremlægger et forslag om et tættere økonomisk og politisk samarbejde mellem OPEC og OECD landene med den hensigt at sætte ind med et hjælpeprogram over for de fattige u-lande, der ikke i dag har egen produktion. Men det står også forfatterne helt klart, at et sådant milliardfond vil kræve omfattende og langvarige politiske og økonomiske drøftelser, og udvisgerne til en realisering af tanken er næppe særligt store endnu.

Viggo Hansen